

Foundations of Halacha 18.1 - Sacred Sentries - The Mitzvah of Mezuzah

<p>1. <u>Parshat Va'etchanan 6:6,9</u></p> <p>And these words that I have commanded you shall be upon your heart...And write them on the doorposts of your house and upon your gates.</p> <p>2. <u>Parshat Ekev 11:18,20-21</u></p> <p>You shall place these words of Mine upon your heart and upon your soul... And write them on the doorposts of your house and upon your gates. In order to prolong your days and the days of your children upon the land that G-d has sworn to your forefathers to give them, like the days of the heaven over the earth.</p>	<p style="text-align: right;"><u>דברים ו:ו</u></p> <p>וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְנְךָ הַיּוֹם עַל לְבַבְךָ: ...וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: Ⓢ</p> <p style="text-align: right;"><u>פרשת עקב</u></p> <p>וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם... וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: (כא) לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקֹנֶךָ לְאַבְתֵּיכֶם לְתַתּ לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ: Ⓢ</p>
<p>3. <u>Shulchan Aruch YD 285:1</u></p> <p>There is a positive commandment to write the sections of "Shema" and "v'haya im shamo'a" and to affix them on the post of the doorway. One must be very diligent regarding this mitzvah. Anyone who is diligent in it [will merit that] his days and the days of his children will be lengthened; if he is not diligent, they will be shortened. <i>Rema Nevertheless, if he cannot afford to buy both Tefillin and a Mezuzah, he should buy Tefillin rather than a Mezuzah, since a mitzvah which is an obligation concerning one's body takes precedence.</i></p>	<p style="text-align: right;"><u>שו"ע י"ד רפה</u></p> <p style="text-align: right;">סעיף א</p> <p>[א] (א) מצות עשה לכתוב א פ' שמע (דברים ו, ד - ט) והיה אם שמוע (דברים יא, יג - כא) ולקבעם על מזוזת הפתח, וצריך ליזהר בה מאד; [ב] וכל הזהיר בה, ב יאריכו ימיו ג] וימי בניו. ואם אינו זהיר בה, יתקצרו. הגה: ד] ומ"מ אם אין ידו משגת לקנות תפילין ומזוזה, (ב) יקנה תפילין (ג) ולא מזוזה (ירושלמי סוף מגילה ובא"ח סי' נ"ח סי"ב), דמצוה שהיא חובת הגוף עדיפא.</p>
<p>4. <u>Gemara Kiddushin 34a</u></p> <p>Let us infer by comparing [the mitzvah of] Mezuzah and that of the Study of Torah [that women are exempt from the mitzvah of Mezuzah]? Your thoughts should not entertain [that possibility], for it is written, "In order to prolong your days" - [Are we to say that] men need life, but women do not need life?</p>	<p style="text-align: right;"><u>קידושין לד.</u></p> <p>ונקיש מזוזה לתלמוד תורה! לא סלקא דעתך, דכתיב: (דברים יא) לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם, גברי בעי חי, נשי לא בעי חי?</p>
<p>5. <u>Gemara Yoma 11a</u></p> <p>The Rabbis taught: "upon your gates" The identical ruling applies to gates of houses, gates of courtyards, gates of countries and gates of cities - they have an obligation of a Mitzvah for the Omnipresent, for it says, "And write them on the doorposts of your house and upon your gates." Abayei said to Rav Safra: These gates of Mechuza, why did the Rabbis not make a Mezuzah for them? He said: These are made to strengthen the citadel above them. He replied: The citadel itself should require a Mezuzah, for there is a dwelling for the guard? Behold, it was taught in a Baraita: <i>A synagogue which contains living quarters for the superintendent at prayer-meetings - is subject to the obligation of Mezuzah.</i> Rather, says Abayei: [They did not make a Mezuzah] because of danger.</p>	<p style="text-align: right;"><u>יומא יא.</u></p> <p>תנו רבנן: בשעריך - אחד שערי בתים, ואחד שערי חצירות, ואחד שערי מדינות, ואחד שערי עיירות, יש בהן חובת מצוה למקום. משום שנאמר (דברים ו) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. אמר ליה אביי לרב ספרא: הני אבולאי דמחוזא מאי טעמא לא עבדו להו רבנן מזוזה? אמר ליה: הנהו חוזק לאקרא דכובי הוא דעבידי. אמר ליה: ואקרא דכובי גופה תבעי מזוזה, דהא אית בה דירה לשומר בין האסורין? דהא תניא: בית הכנסת שיש בו בית דירה לחזן הכנסת - חייבת במזוזה. אלא אמר אביי: משום סכנה.</p>

A *Beit Midrash* is exempt from the obligation of Mezuzah. If it has a door by which one regularly exits into his house, it is subject to [the obligation of] Mezuzah on that doorway. Some rule that a *Beit Midrash* is subject to [the obligation of] Mezuzah, and it is proper to [put up a Mezuzah out of] concern for their words; however, he should not recite a blessing on it.

(ט) [י] בית המדרש פטור מהמזוזה. ואם יש בו פתח שרגיל לצאת בו לביתו, חייב במזוזה באותו פתח. יט [יא] וי"א שבית המדרש חייב במזוזה, ונכון לחוש לדבריהם, כ אבל לא יברך עליה.

Supplemental Sources

רמב"ן דברים יא:יח

יח ושמעתם את דברי אלה - אף לאחר שתגלו היו מצוינין במצות, הניחו תפילין עשו מזוזה, כדי שלא יהו עליכם חדשים כשתחזרו, וכן הוא אומר (שם שם כ) הציבי לך ציונים, לשון רש"י. וכבר כתבתי פירוש הענין, כי המצות האלה חובת הגוף הם, ודינם בכל מקום כמו בארץ, אבל יש בו במדרש הזה סוד עמוק וכבר רמזתי ממנו (ויקרא יח כה). והנה החזיר במצות האלה תפילין ודברי תורה ומזוזה כאן פעם שנית, לרמוז בהיקש הזה שנהיה חייבים בהם לאחר הגלות בחוצה לארץ, ומהם נלמוד לכל המצות שהן חובת הגוף שחיובן בכל מקום, ושנהיה פטורין בחוצה לארץ מחובת הקרקע כגון תרומה ומעשרות, כך הוא נדרש בספרי (עקב יז). וכוונת המדרש, מפני שסמך ושמעתם אל ואבדתם. אבל עיקר הכתוב בארץ, דכתיב (פסוק כא) למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה. או יאמר "למען ירבו ימיכם", שתשובו ותאריכו בה ימים לעולם:

בית יוסף יורה דעה סימן רפו אות י ד"ה בית המדרש

י בית המדרש פטור מן המזוזה ואם יש בו פתח שרגיל לצאת בו לביתו חייב וכו'. בפרק הקומץ (לג). גרסינן ההיא פתחא דהוה עייל ביה רבי לבי מדרשא לא הוה לה מזוזה איני והא ההוא פתחא דהוה עייל בה רב הונא לבי מדרשא והויא לה מזוזה ההוא רגיל הוה ואמר רב יהודה אמר רב במזוזה הלך אחר הרגיל. וכתב הרא"ש (שם סי' נ) לישנא דפתחא דהוה עייל ביה לבי מדרשא משמע דהיינו פתח הבית שהיה יוצא ממנו ליכנס לבית המדרש וכן הא דקאמר פתחא דהוה נפיק ביה רבי לבי מדרשא שהיה יוצא מן הבית ללכת לבית המדרש אבל פתח בית המדרש עצמו לא בעי מזוזה ובפרק קמא דיומא (יא:): פליגו ביה תנאי ובברכות (מז). משמע דהלכה כמאן דפטר גבי אביי ורב הוה אזלי כי מטו לפתחא דבי כנישתא אמר ליה ליעול מר אמר ליה ועד השתא לאו מר אנא אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן אין מכבדין אלא בפתח שיש בו מזוזה מזוזה סלקא דעתך אלא בפתח הראוי למזוזה משמע דפתח בית הכנסת פטור ממזוזה ובירושלמי פרק בתרא דמגילה (ה"ב) משמע דבי מדרשא דרבי חנינא היה בו מזוזה וכן בית מדרשו של מהר"מ ז"ל היה בו מזוזה ואומר כשהיה ישן שנת הצהרים בבית מדרשו היתה רוח רעה מבעתו עד שתיקן מזוזה בפתח עכ"ל: ומדברי רש"י בההיא דרבי ורב הונא משמע דבית המדרש חייב במזוזה שפירש ההוא פתחא דעייל ביה לבי מדרשא פתח קטן היה לו לרבי אצל מקומו ונכנס ויוצא בו כדי שלא יטריח תלמידיו לעמוד בפניו אם יעבור לפניו: רגיל הוה. רוב הנכנסים לבית המדרש באותו פתח עכ"ל. והתוספות (מנחות שם ד"ה והא) כתבו כדברי הרא"ש. והרמב"ם (שם ה"ו) גם כן כתב בתי כנסיות ובתי מדרשות שאין בהם בית דירה פטורים לפי שהם קדש. וכתב עוד (ה"א) פתח שבין בית המדרש או בין בית הכנסת וביתו אם רגיל לצאת ולבא באותו הפתח חייב במזוזה משמע שהיה מפרש כדברי התוספות והרא"ש ופסק כדמשמע בתלמוד דידן ולא כדמשמע בירושלמי. וכן נראה מדברי הר"י (ו:): שכתב דבית הכנסת דכרכים שאין בו בית דירה פטור. ומשמע דדין בית המדרש שוה לדין בית הכנסת. ומיהו במרדכי (סו"ס תתקסא) כתב בית המדרש חייב במזוזה אבל בית הכנסת ודאי פטור כדמשמע בברכות ואם יש בו דירה לחזן חייב: ולענין הלכה אף על פי שהרמב"ם והתוספות והרא"ש מסכימים לדעת אחת נכון להצריך מזוזה לבית המדרש כדברי הירושלמי ומהר"מ כי ירא אלהים יצא את כולם (קהלת ז יח) וכל שכן בדבר שאין בו חסרון כיס הרבה אבל לא יברך על קביעותיה: